

ARQUEOCEC

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 3

Suplement del núm. 20

Febrer 2013

UNA NOVA TOMBA A PALENQUE?

L'indret arqueològic de Palenque, a l'Estat mexicà de Chiapas, segueix revelant secrets segles després de que fos habitat pels maies. Un grup d'experts de l'*Instituto Nacional de Antropología e Historia* (INAH) va entrar per primera vegada a una cambra funerària d'uns 1.500 anys d'antiguitat.

L'equip creu que l'estança podria contenir les restes de K'uk Bahlam I, un dels primers governants d'aquesta ciutat maia. El sobirà va pujar al poder l'any 431 d.C. i fundà la dinastia a la que va pertànyer el cèlebre governant maia Pakal.

En un comunicat de l'INAH s'explica que la cambra funerària es troba situada a l'interior del Temple XX de la zona arqueològica i és al menys dos segles anterior al sepulcre de Pakal, descobert en aquest mateix indret fa 50 anys. Tot i que es va descobrir l'existència i la seva localització fa ja tretze anys, els arqueòlegs no hi han pogut accedir fins ara. La tomba es troba a sis metres de profunditat respecte a la part superior del temple, amb una planta rectangular i la coberta de volta. L'espai amida de mitjana 3,4 metres de llarg, 1,43 d'amplada i 2,5 d'alçada.

Fins ara no s'hi han localitzat restes òssies a l'estança ni tampoc cap sarcòfag, però els arqueòlegs han trobat 11 terrisses i prop d'un centenar de petites peces com denes de pedra verda—possiblement jade—molt utilitzat pels maies, un penjoll i una anell. Tres dels murs de la cambra estan coberts de pintura mural d'uns colors vermells molt vius. En elles hi estan representats els Nou Senyors de l'inframón o Xibalbà.

UNA CIUTAT PREHISTÒRICA A BULGÀRIA

Un equip d'arqueòlegs va desenterrar a les rodalies de la ciutat búlgara de Provadia, d'uns 12.000 habitants i situada a l'est del país, la ciutat prehistòrica més antiga d'Europa coneguda fins ara. El conjunt, un assentament fortificat en el que sembla que hi visqueren unes 350 persones, es remunta als anys 4700-4200 a.C.

Tocant al jaciment hi ha una mina de sal, que seria l'explicació de la bona quantitat de tresors i riqueses que s'han trobat a la zona, concretament més de 3.000 joies i objectes religiosos coneguts com el Tresor de Varna, el componen les peces d'or treballat més antigues que es conserven. “La sal era un bé extremadament valuós a l'antiguitat. Era necessària per a la vida de la gent, però també s'utilitzava com a moneda de canvi a partir del sisè mil·lenni a. C.”, explicava Vasil Nikolov, investigador de l'Institut Nacional d'Arqueologia búlgar.

Les excavacions han tret a la llum les ruïnes de cases de dos pisos, fosses per a celebrar-hi rituals, parts d'una porta i tres muralles fortificades. Les restes han estat analitzades amb la tècnica del carboni 14 per a datar-los. També s'hi ha trobat una petita necròpolis, que s'haurà d'estudiar amb més profunditat.

“No estem parlant, va dir Nikolov, de res semblant a les ciutats-estat gregues o els assentaments romans o medievals, sinó del

que va constituir una ciutat en el cinquè mil·lenni a.C.” “Les enormes muralles que envolten l'assentament, que eren molt altes i amb blocs de pedra, son una cosa mai vista en assentaments prehistòrics del sud-est europeu”, va afegir l'arqueòleg Krum Bachvarov, que també va donar força importància a les peculiars posicions d'enterrament i els objectes trobats a les tombes, sense semblances a Bulgària.

UNA NECRÒPOLIS DE MÉS DE 3.000 ANYS AL PAKISTAN

Una missió liderada per arqueòlegs italians han datat al nord del Pakistan una necròpolis de més de 3.000 anys d'antiguitat i han trobat empremtes d'unes cultures encara poc conegudes però “sofisticades i pacífiques”. Les tombes analitzades corresponen a un període molt ampli, ja que s'han identificat restes de fins el 1.300 a.C. però d'altres són

de la meitat del primer mil·lenni a.C. Les tombes s'han relacionat per la seva localització amb l'anomenada cultura Gandara, encara que les restes són en realitat molt anteriors a l'arribada a la regió del budisme, que és l'eix vertebrador de l'art Gandara.

Una de les característiques que ha sorprès als arqueòlegs és la quasi

absència d'armes en les restes trobades, sembla que la guerra tenia un paper secundari per a aquella gent.

La disposició dels esquelets i altres elements trobats també parlen d'una societat ben estratificada. Hi ha tombes de molta més importància que d'altres i amb uns rituals molt sofisticats.

La història de les excavacions arqueològiques a la zona de Swat es remunta al segle XIX, aleshores impulsades majorment pels colonitzadors britànics, i des de la primera meitat del segle XX per diverses expedicions amb predomini italià.